

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Παραμονές Πάσχα, και οι απανταχού της Ελλάδος μαθητές περιμένουν, ανυπόμονα μεν τις επερχόμενες διακοπές, με ανάμικτα συναισθήματα δε τις «ωσεί θύελλα επελαύνουσες» (αχ!, κυρ' Αλέξανδρε Παπαδιαμάντη!) εξετάσεις Μαΐου - Ιουνίου.

Έτσι λοιπόν, για να μην διαταραχθεί η πορεία προς τις εξετάσεις που θα αρχίσει αμέσως μετά την Κυριακή του Θωμά, το Σχολείο μας επέλεξε την Τρίτη 31 Μαρτίου, πέντε ημέρες προ των διακοπών δηλαδή, για να πραγματοποιήσει ακόμη μία εξόρμηση από εκείνες που γνωρίζει καλά να διοργανώνει. Αυτή τη φορά στην εκπαιδευτική επίσκεψη μπορούσαν να πάρουν μέρος όλοι οι μαθητές, Γυμνασίου και Λυκείου. Βλέπετε, οι φετινές πολυήμερες εκπαιδευτικές επισκέψεις των μαθητών μας της Β' και της Γ' Λυκείου είχαν αφήσει λιγάκι παραπονεμένους τους μικρότερους μαθητές. Δεν μπορούσαμε λοιπόν να τους αφήσουμε μ' αυτό το παράπονο. Αρχηγός της εκδρομής ο Διευθυντής του Σχολείου μας Ιωάννης Ζαχαράκης και συνοδοί οι εκπαιδευτικοί Ελένη Ζιώρη, Κωνσταντία Χολέβα, Ευρυδίκη Καραμήτσιου, Αλεξάνδρα Βαμβακά, Κωνσταντίνος Μωυσόγλου, Δημήτριος Βατζαλίδης και Χρήστος Καλαντζής.

Αυτή τη φορά προορισμός μας ήταν η Αθήνα. Το πρόβλημα βεβαίως που πάντα παρουσιάζεται, είναι αυτό

της επιλογής: τι να πρωτοδείς σε μία πόλη γεμάτη μνημεία και ευκαιρίες εκπαιδευτικών επισκέψεων. Εμείς επιλέξαμε, και εκ του αποτελέσματος απεδείχθη ότι η επιλογή μας ήταν σωστή, την Ακρόπολη και το Μουσείο της.

Αναχωρήσαμε στις 8 το πρωί από το Σχολείο μας με το ναυλωμένο λεωφορείο και μετά από μία σύντομη στάση για ανεφοδιασμό (!) στο κλασικό πλέον «90», αποβιβασθήκαμε κάτω από την Ακρόπολη. Τα περίλαμπρα μνημεία μας περίμεναν, όπως επί αιώνες περιμένουν τα εκατομμύρια των επισκεπτών, λουσμένα στο αττικό φως. Μέσα από τα περίφημα καλντερίμια, έργα της έμπνευσης, της ευαισθησίας ακόμη και των χειρών του Δημήτρη Πικιώνη, οδηγηθήκαμε στον ιερό βράχο. Εκεί πάνω, τι να πρωτοθαυμάσει κανείς! Τα Προπύλαια, το Ερέχθειο με τις Καρυάτιδες, τον Παρθενώνα! Οι εργασίες αποκατάστασης συνεχίζονται και είμαστε βέβαιοι πως όταν ολοκληρωθούν, το αποτέλεσμα θα είναι ακόμη πιο εντυπωσιακό. Δεν μπορείς, δυστυχώς, αντικρίζοντας τον πληγωμένο Παρθενώνα να μην θυμηθείς τον Φραγκίσκο Μοροζίνι ο οποίος, το 1687, κατάφερε κάτι Ηροστράτειο, κάτι που δεν είχαν καταφέρει ούτε οι αιώνες ούτε οι Τούρκοι: να τραυματίσει βαρύτατα με τις βόμβες του το αξεπέραστο μνημείο. Δεν μπορείς επίσης να μην θυμηθείς τον έτερο Ευρωπαίο, τον Έλγιν, ο οποίος, έναν αιώνα και κάτι μετά τον Μοροζίνι, διέπραξε το ανοσιούργημα που όλοι γνωρίζουμε.

Εδώ και μία δεκαετία περίπου, όποιος επισκέπτεται την Ακρόπολη, δεν μπορεί να μην επισκεφθεί και το Μουσείο της, το οποίο αποτελεί πόλο έλξης για εκατομμύρια ανθρώπων απ' όλο τον κόσμο. Το Σχολείο μας, οργανωμένο όπως πάντα, είχε κανονίσει και μας περίμεναν δύο ξεναγοί για να αποκομίσουμε, μαθητές και καθηγητές, όσο το δυνατόν περισσότερα από την επίσκεψή μας αυτή. Ακούσαμε λοιπόν πολλά και ενδιαφέροντα, είδαμε ακόμη πιο πολλά και εντυπωσιακά! Περιηγείσαι και μαθαίνεις την εξέλιξη της αρχαίας ελληνικής τέχνης, βλέπεις πολλά έργα τα οποία είχες δει μόνο σε φωτογραφίες και, βέβαια, θαυμάζεις τα γλυπτά από τα αετώματα, τις μετόπες και τη ζωφόρο του Παρθενώνα. Κάποια από αυτά είναι πρωτότυπα, κάποια άλλα είναι πιστά αντίγραφα, μια που τα πρωτότυπά τους, ελέω Έλγιν και τουρκοκρατίας, βρίσκονται στο Βρετανικό Μουσείο, περιμένοντας τον επαναπατρισμό τους.

Πλήρεις εμπειριών και γνώσεων, αναχωρήσαμε από το Μουσείο της Ακρόπολης και κατευθυνθήκαμε με τα πόδια προς τον Ιερό ναό του Αγίου Αθανασίου στο Θησείο. Τί θα κάναμε εκεί; Μα είναι δυνατόν το Εκκλησιαστικό Σχολείο Λαμίας να επισκεφθεί κάποιον τόπο και να μη βρεθούν απόφοιτοί του, οι οποίοι θα θυμούνται τα μαθητικά τους χρόνια στη Λαμία και θα επιθυμούν να προφέρουν αντίδωρο αγάπης και φιλοξενίας; Εκατό χρόνια ιστορίας είναι αυτά! Έτσι λοιπόν οι δύο εφημέριοι του Ι. Ν. π. Γεώργιος Καπέλλας και π. Νικόδημος Φαρμάκης μας υποδέχθηκαν εγκάρδια και αφού

προσκυνήσαμε στην εκκλησία, μας οδήγησαν στον παρακείμενο άνετο και φωτεινό χώρο εκδηλώσεων όπου μας ανέμεναν εθελόντριες και εθελοντές της ενορίας για να μας προσφέρουν γεύμα. Αδυνατούμε να περιγράψουμε την, νηστήσιμη παρακαλώ, ευωχία η οποία μας περίμενε. «Η τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ο μόσχος πολύς, μηδείς εξέλθη πεινών», θα ακούσουμε σε δύο εβδομάδες από τον χρυσορρήμονα Ιωάννη. Φαίνεται ότι καταφέραμε να μεταθέσουμε, και επί το υλικότερον, τον Κατηχητικό του Λόγο δύο εβδομάδες νωρίτερα! Φεύγοντας ο π. Γεώργιος Καπέλλας προσέφερε σε όλους μας από ένα αναμνηστικό δώρο.

Οι μαθητές μας διαπίστωσαν στην πράξη, για πολλοστή φορά, τους ακατάλυτους δεσμούς αγάπης που υπάρχουν μεταξύ της τροφού Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας και των αποφοίτων της. Τέτοιες διαπιστώσεις αποτελούν όχι μόνον κίνητρο για τη φοίτησή τους στο Σχολείο μας, αλλά και οδοδείκτη για την μετέπειτα ζωή τους. Άλλωστε και γι' αυτή την εκδρομή υπήρξε οικονομική ενίσχυση από τη γνωστή χρηματοδοτική πηγή μας (!), την Ιερά Μονή Αγάθωνος με την ανύστακτη φροντίδα του καθηγουμένου της π. Δαμασκηνού Ζαχαράκη, μαθητού και καθηγητού της Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας.

Τελευταίος σταθμός μας στο κλεινόν άστυ, ποιος άλλος, παρά το εμπορικό κέντρο Mall. Βλέπετε, είναι δύσκολο να αντισταθεί κανείς στις σειρήνες! Μετά από

μία χορταστική περιήγηση και έναν απολαυστικό καφέ, επιβιβασθήκαμε στο λεωφορείο για την επιστροφή μας.

Φαίνεται πάντως ότι τα αναψυκτικά στο μεσημεριανό τραπέζι ή οι απογευματινοί καφέδες δημιούργησαν κατάσταση ευθυμίας τέτοια, ώστε καθηγητές (ονόματα δε λέμε!) και μαθητές επιδόθηκαν σε ρεσιτάλ τραγουδιού μέσα στο λεωφορείο, έτσι ώστε δεν καλοκαταλάβαμε για πότε φτάσαμε στο αγαπημένο μας Σχολείο, στη Νέα Μαγνησία!

Όλα τα ωραία έχουν ένα τέλος βέβαια, αλλά το Εκκλησιαστικό Σχολείο Λαμίας ξέρει τον τρόπο να ετοιμάζει και να προσφέρει στους μαθητές του διαρκώς καινούρια ωραία πράγματα, νέες εμπειρίες, περισσότερες γνώσεις!

Και εις άλλα με υγεία!

Καλή Ανάσταση!